

VICz 872/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Hanna Morejska -spr.

Sędziowie: SSO Janina Ignasiak del SSR Aleksandra Korusiewicz po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2018 r.

sprawy z wniosku C. (...) w W.

z udziałem dłużnika R. B.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy C. (...) w W.

od zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Myszkowie

z dnia 6 czerwca 2018r., sygn. akt I Co 214/18

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2018 Przewodniczący w Sądzie Rejonowy w Myszkowie zwrócił z mocy art. 130 par.2 kpc wniosek C. (...) w W. o nadanie klauzuli wykonalności gdyż wniosek nie został podpisany , podobnie jak potwierdzenie za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa oraz dokumentu z którego wynika że osoby podpisane po pełnomocnictwem były uprawnione do reprezentacji wnioskodawcy . Mimo wezwania do uzupełnienia braków , opisane wyżej braki formalne nie zostały uzupełnione .

Zażalenie na zarządzenie złożył wnioskodawca ogólnie podnosząc że opisane wyżej dokumenty zostały prawidłowo uwierzytelnione a wniosek prawidłowo podpisany .

Skarżący podnosi że poświadczenie powinno zawierać podpis radcy rozumiany jako znak pisarski umożliwiający identyfikację osoby , która go złożyła . (tak SN w sprawie ICSK 78/09)

Sąd Okręgowy stwierdza że zażalenie nie jest zasadne z przyczyn następujących.

Stan prawny przedstawia się w sprawie następująco .

Z mocy art. 126. § 1. pkt. 4 kpc każde pismo procesowe zatem także wniosek o nadanie klauzuli powinno zawierać:

4) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnik. Podpis własnoręczny - jak się przyjmuje w doktrynie - jest nosicielem powtarzających się indywidualnych cech, utrudniających podrobienie, ale jednocześnie pozwalające na odróżnienie go od innych (tak np. T Żyznowski - komentarz Lex) W piśmiennictwie przyjmuje się że podpis powinien zawierać znaki graficzne pozwalające

na ustalenia tożsamości osoby która nakreśliła przedmiotowy znak. Podpis to znak graficzny zawierający cechy reprezentatywne, które pozwalają by na określenie cech syntetycznych pisma (typ pisma, klasa, ogólny obraz pisma) cech motorycznych (tempo, rytm pisma, płynność kreślenia znaków) topografii pisma czyli ukształtowanie i kierunek linii pisma, budowę znaków oraz konstrukcję elementów graficznych. Wszystkie te właściwości graficzne i zespoły cech są zaś konieczne aby można było ustalić tożsamość osoby składającej podpis.

Odnosnie natomiast poświadczania odpisów dokumentów za zgodność to z mocy art. 89 par.1 kpc. Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Złożenie dokumentu wykazującego umocowanie lub jego uwierzytelnionego odpisu nie jest wymagane, jeżeli stwierdzenie przez sąd umocowania jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego sąd ma dostęp drogą elektroniczną. Zaś z mocy art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych radca prawny ma prawo sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem w zakresie określonym odrębnymi przepisami. Poświadczenie powinno zawierać podpis radcy prawnego, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie - również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) radca prawny stwierdza to w poświadczeniu. Zgodnie z art. 129 § 1 kodeksu postępowania cywilnego zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa. Ponadto (art. 129 § 3) zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa ma charakter dokumentu urzędowego. Poświadczenie takie powinno zawierać podpis radcy prawnego, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie - również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) radca prawny stwierdza to w poświadczeniu.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżącego że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmowano poglądy zgodnie z którymi wymagane odnośnie podpisu służy identyfikacji i ocenie legitymacji podmiotu wnoszącego pismo. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym podpis na dokumencie nie musi być czytelny; wystarczy, że zostanie złożony w formie zwykle używanej przez sygnatariusza (tak np. SN w sprawach II CKN 894/00, I CKN 1436/00 IV CSK 78/09 -). Podkreśla się przy tym, jednak że określony znak pisarski, użyty w roli podpisu, musi umożliwiać identyfikację osoby, od której pochodzi, a więc wykazywać cechy indywidualne i powtarzalne (tak np. SN w sprawie, IV CSK 78/09,.). Jednakże w przedmiotowej sprawie podpis został zastąpiony w istocie znakiem nie mającym cech indywidualnych. Należy pamiętać że ustawodawca wymaga zachowania określonych form w procedurze ze względu na rangę danej czynności procesowej. W odniesieniu do czynności o największym ciężarze procesowym ustawodawca, obok pisemności, wprowadził szczególne wymagania formalne. Niezachowanie tych wymagań pociąga za sobą określone sankcje. Ogół pism procesowych niespełniających wymagań formalnych podlega bowiem sankcji zwrotu (art. 130 § 2 k.p.c.)

Na marginesie należy nadto stwierdzić że w obowiązującym systemie prawnym nie przewidziano możliwości swobodnego i „prywatnego” sporządzania wyciągów z dokumentów. Uprawnienie to przyznano jedynie notariuszom. W myśl art. 79 pkt 7) ustawy z dnia 14 lutego 1991 Prawo o notariacie, notariusz sporządza wypisy, odpisy i wyciągi dokumentów. Z kolei na podstawie art. 96 pkt 2) ustawy – Prawo o notariacie, notariusz poświadczają zgodność odpisu, wyciągu lub kopii z okazanym dokumentem. Art. 129 par.2 kpc nie umożliwia pełnomocnikowi tworzenia wyciągu z dokumentów, lecz jedynie umożliwia potwierdzenie za zgodność odpisu dokumentu w formie i o treści identycznej z oryginałem, czyli kserokopia dokumentu zawierająca oświadczenie o jej zgodności z oryginałem może być uznana za dokument, ale tylko jeżeli stanowi odwzorowanie oryginału.

Dlatego z mocy art. 385 w zw. z art.397 par.2 kpc zażalenia należało oddalić.